

rummelig nok til at kunne tænke ud over Hjemmets Grænser og med Interesse kunne sætte sig ind i og følge de Forhold og Omgivelser, hvis Indflydelse gør sig gældende paa dem, hun elsker.

Lad os f. Eks. tænke os, at en ung Mand fra en Købstad tager til København for at studere. Han har haft et godt Hjem, en troende Moder, som væsentlig har beskæftiget sig med sit Hus og sit kristelige Arbejde, Møder o. lign.; hun havde slet ikke forstaaet, at det var en Opgave for hende at sætte sig ind i de Forhold, Sønnen kom under, at det var af Interesse for hende og ham at vide nogen Besked med de forskellige Forhold ved Universitet og Læreanstalter, at kende nogle af de forskellige vigtige Spørgsmaal, som var oppe i Tiden, for at hun kunde vide, hvilken Paavirkning Sønnen kom under, at det ogsaa var godt for hende at gøre sig det klart, hvilke Fristelser der muligvis vilde møde ham, og saa i Forvejen frit tale med ham derom og advare ham. Mangen en Ung kommer saa *uforberedt* ud i Livet; de gribes af den moderne, frie Tænkning, af det frie Syn paa Livet, af Princippet om den saakaldte frie Kærlighed, og da de ikke i Hjemmet møder Forstaaelse af de Kampe og Brydninger, som de staar i — ikke fordi Moderen ikke vil, men fordi hun havde forsømt at følge med og forstaa sin Tid og derfor ikke kan, — trækker saadant et Barn sig ofte bort fra Hjemmets Fortrolighed, gaar sin egen Vej og søger sine egne Venner. — Hvor ligger nu den største Skyld hos den Unge eller hos den troende Moder?

Men selv om den troende Kvinde kender sin Tid og følger med, hvad der rører sig, hvad skal hun da gøre for at værne om de Unge og hindre, at de gribes af den Letsindigheds og Umoralitets-Aand, som paa saa mange Maader gør sig gældende i vort Fædreland? Hvordan skal vi her løse vort Opgave? — Her kommer jeg til det tredje, jeg vil tale om: Kvindens Opgave udadtil i Samfundet.

I de sidste Aar er der jo i langt større Grad end i tidligere givet Kvinden Anledning til at lade sin Stemme høre og gøre sig gældende i det offentlige Liv, selv om denne Kvindens Stilling jo langt fra er naaet til den Højde og Frihed, som mange Kvinder ønsker det, og som sikkert ogsaa vilde være gavnligt; thi der er jo mange Omraader i det offentlige Liv, hvor Kvinden med sin praktiske Sans og Forstaaelse af de smaa Ting, med Forstaaelse af Børn, Svagelige og Syge, og hvorledes disse skal behandles, med Forstaaelse af den kvindelige, arbejdende Klasse og disses Kaar, bedre kan planlægge og ordne de forskellige derunder henhørende Ordninger, som bliver truffet fra Samfundets Side, end Manden paa egen Haand kan det uden Samraad med Kvinden. — Jeg har f. Eks. set mange Redningshjem for unge Piger indrettet i Udlandet, men synes næsten ikke at have set noget saa praktisk med de unges hele Opdragelse for Øje som netop „Skovtofte“, og mon ikke Grunden hertil skyldes, at Frk. Esche med sine kvindelige Erfaringer har været med ved hele Planlæggelsen og Opførelsen og ved sine gode Raad væsentligt bidra-